

Rakastatko Jeesusta?

Joh. 21:15-25

15. Kun he olivat syöneet, Jeesus sanoi Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Pietari vastasi hänelle: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani."

16. Jeesus kysyi häneltä toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua?" Hän vastasi: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että minä pidän sinua rakkaana." Jeesus sanoi hänelle: "Kaitse minun lampaistani."

17. Jeesus kysyi häneltä kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, pidätkö minua rakkaana?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että Jeesus kolmannen kerran kysyi häneltä: "Pidätkö minua rakkaana?", ja hän vastasi Jeesukselle: "Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että pidän sinua rakkaana." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaistani."

18. Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Kun olit nuorempi, sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit. Mutta kun vanhenet, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo."

19. Näin sanoessaan hän ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa.

Tämän jälkeen Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa minua."

20. Pietari kääntyi ja näki, että heitä seurasi se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti ja joka oli aterialla nojannut Jeesuksen rintaa vasten ja kysynyt: "Herra, kuka on sinun kavaltajasi?"

21. Hänet nähdessään Pietari kysyi Jeesukselta: "Herra, entä hän?"

22. Jeesus vastasi: "Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä minua!"

23. Niin veljien keskuuteen levisi sellainen puhe, ettei tämä opetuslapsi kuole. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: "Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu?"

24. Juuri tämä opetuslapsi todistaa näistä asioista ja on kirjoittanut tämän. Me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.

25. Paljon muutakin Jeesus teki. Jos niistä kirjoitettaisiin kohta kohdalta, luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

Suhteesi Jeesukseen

Sanotaan, että ihmiselämän ratkaisee se, millaisia ihmisiä hän elämässään kohtaa. Sanonnassa lienee paljon perää. Ystävät, työtoverit, puoliso jne vaikuttavat merkittävällä tavalla elämäämme, vaikka ratkaisevaa onkin se, miten me heihin suhtaudumme.

Oletko Sinä kohdannut myös Jeesuksen? Hänhän lähestyy meitä Raamatun sanan kautta omassatunnossamme. Moni sellainenkin, joka väittää, ettei hän ole koskaan tavannut Jeesusta, on kyllä kuullut Herran äänen, mutta on sen jälkeen onnistunut tavalla tai toisella paaduttamaan sydämensä. Moni taas on kulkenut Jeesuksen ohi, vaikka Hän on selkeästi ymmärtänyt, että Jeesus haluaisi tulla hänen elämäänsä. Jotkut ovat taas vieraantuneet Jeesuksen yhteydestä pois.

Entä millainen on Sinun suhteesi Jeesukseen tänään?

Sanotaan, että Jeesuksella on paljon ihailijoita, mutta vähän seuraajia.

- On niitä, jotka vihaavat Jeesusta. He eivät halua kuulla sitä totuutta, jonka Jeesus heistä ja heille kertoo. Tai Jeesus on heidän tavoitteidensa ja himojensa esteenä.

- On niitä, jotka eivät ole vähääkään kiinnostuneita Jeesuksesta.
- On niitä, jotka halveksivat Jeesusta.
- On niitä, jotka ovat kiinnostuneita Jeesuksesta.
- On niitä, jotka ovat pettyneet Jeesukseen.
- On niitä, jotka ihailevat Jeesusta.
- On niitä, jotka uskovat Jeesukseen, mutta ottavat Häneltä vastaan vain valikoituja sanoja. Koska eivät halua menettää kokonaan vapauttaan maailmassa.
- On niitä, jotka pelkäävät Jeesusta.
- On niitä, jotka rakastavat Jeesusta. Koska Jeesus on heille niin hyvä.

Mihin ryhmään Sinä kuulut? Ehkä johonkin muuhun ryhmään kuin yllä luettelini. Suhteemme Jeesukseen on tärkeä kysymys, mutta sitä vielä tärkeämpi on, miten Jeesus suhtautuu meihin. Jeesus on suhteessa tämän maailman kaikkiin ihmisiin, Hän on suhteessa myös niihin ihmisiin, joita Hän nimittää omiksi karitsoikseen tai lampaikseen. Hänen tapansa käsitellä meitä sekä laumana että yksilöinä viime kädessä ratkaisee sen, miten me voimme suhtautua Häneen.

Ylösnoussut suhteessa seurakuntansa yksityisiin jäseniin

Kuvaus siirtyy välittömästi tarkastelemaan Jeesusta käsittelemässä kahden opetuslapsen asioita, erityisesti Pietarin. Kaikki, mikä sanotaan, koskee selkeästi yksilöä. Mutta näistä yksilöistä Pietarista ja Johanneksesta puhuessaan, Herra asettaa heidät suhteeseen toisiin ihmisiin ja siihen suureen maailmanlaajaan lähetystehtävään, jota suorittamaan Herra heidät oli valinnut ja joka oli heidän edessään. Persoonallisuuden syvin arvo ei koskaan löydy persoonasta itsestään vaan sen suhteesta muihin. Elämän arvo ei ole elämä itse vaan sen suhde muihin ihmisiin niin lähellä kuin kaukana.

Pietari ja Johannes

Pietarin ja Johanneksen luonteiden ero – tai jopa vastakkaisuus - on mielenkiintoisen voimakas. Luonnostaan he eivät olisi tulleet toimeen keskenään. Yliluonnollinen, hengellinen kykeni kuitenkin yhdistämään heidät toinen toiseensa. Mutta temperamentiltaan he olivat täysin erilaisia. Pietari oli käytännön mies, aktiivinen, innoikas ja kiireinen tekijä tyyppi. Saamme kiittää Jumalaa hänestä ja hänen kaltaisistaan. Johannes oli taas mietiskelevää tyyppiä, joka näytti melkein aina olevan vähän kuin muissa maailmoissa, sillä hän unelmoi ja näki näkyjä.

Luonteidensa puolesta he eivät siis hevin tulleet toimeen keskenään siihen asti, kun hengellinen todellisuus osoitti, että kumpikin heistä olisi hölmö ilman toistaan. Näemme kohta, miten Pietari kysyi Herralta Johannekseen viitaten: *"Herra, kuinka sitten tämän käy?"* tai sanatarkasti: "Entä tämä mies, mitä?" Käytännön mies Pietari kysyi itse asiassa: "Miten tämän aina vain unelmoivan kaverin oikein käy?" Mutta kun sitten siirrymme Apostolien tekoihin ja Pyhä Henki on laskeutunut heidän päälle ja saattanut heidät uuteen suhteeseen Jeesukseen Kristukseen, he ovat yhdessä, runoilija ja toiminnan mies tarvitsevat toisiaan. Ellei käytännön miehellä ole vierellään uneksijaa, hän polttaa itsensä loppuun toiminnallisuudellaan. Ellei taas runoilijalla ole toiminnan miestä tukenaan, hän huokailee itsensä maailman tuuliin.

Herran sydän

Ennen kuin katsomme, miten Herra käsiteli Pietaria, meidän on suunnattava huomiomme Ylösnousseeseen itseensä. Millaiseen asemaan Hän asettuu suhteessaan

Pietariin ja muihin läsnä oleviin? Kohta Hän sanoo Pietarille: *"Ruoki Minun karitsoitani ... kaitse Minun lampaistani ... ruoki Minun lampaistani."* *"Minun karitsoitani, Minun lampaistani, Minun lampaistani."* Näissä ilmaisuissa näkyy, mitä Kristus sydämessään ajattelee ja tuntee. Jos palaamme lukuun 10, näemme Hänet keskellä julkista toimintaansa Jerusalemissa puhumassa omilleen ja kaikille muille:

"Minä olen Hyvä Paimen. Hyvä Paimen antaa henkensä lammasten puolesta." (10:11)

"Ei kukaan ota sitä minulta, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin." (10:18)

Hyvä Paimen! Tuona aamuna Galilean järven rannalla Jeesus ajattelee itseään Hyvänä Paimenena. Hän ajattelee omia karitsoitaan ja omia lampaitaan. Tätä Hänen sydämensä laatua selittää lisää Matteus evankeliuminsa 9. luvun lopussa kuvatesaan tapaa, jolla Jeesus katseli ihmiskuntaa:

"Nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hylätyt kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän sanoi opetuslapsilleen: 'Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa'." (Matt. 9:36-38)

Nyt Hän seisoi järven rannalla ja katseli laajalle ihmiskunnan suuntaan aina sen tuleviin vuosisatoihin ja tuhansiin asti. Heistä Hän sanoi *"Minun karitsani, Minun lampaani, he ovat Minun."* Tästä näkökulmasta Hän nyt lähti käsittelemään Pietarin sydämen kysymyksiä. Possessiivipronomini *"Minun"* merkitsee suvereenia hallintavaltaa ja kokonaista Vapahtajan sydäntä.

Pietarin tehtävä

Jeesus osoitti Pietarille, mikä Hänen tehtävänsä tulisi olemaan. Tehtävässään Pietari oli samalla myös koko ryhmän edustaja. Hänen roolinsa tulisi olemaan suorassa suhteessa Jeesuksen tehtävään Paimenena. *"Ruoki Minun karitsoitani."* *"Kaitse Minun lampaistani."* *"Ruoki Minun lampaistani."*

Palaamme vielä kerran Matteukseen:

"Nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hylätyt kuin lampaat, joilla ei ole paimenta." (Matt. 9:36)

Nyt Herra kertoo, että Pietarin tehtävä olisi paimentaa heitä. Paimentaminen ei suinkaan ole aina kaunista ja maalauksellista liikkumista kukkaketojen ja vesilähteiden keskellä. Joskus se merkitsee sitä, että lauma on jätettävä, on kiivettävä jyrkille vuorille ja on taisteltava verisesti susien kanssa, jotta eksynyt karitsa saataisiin pelastetuksi.

Edellytyksenä rakkaus

Jeesus kertoo millä edellytyksin tällaista tehtävää voidaan hoitaa. Hän kysyi Pietarilta, oliko hän antautunut Hänelle, rakastiko hän Ylipaimenta. Sana, jota Jeesus käytti on paljon enemmän kuin vain tunnetta ilmaiseva. Se tarkoittaa kokonaista antautumista ja omistautumista. Pietari ei uskaltanut nousta samalle korkeudelle, kuin Herran käyttämä sana olisi edellyttänyt. Hän vastasi aivan rehellisesti, että hän rakasti Herraa, käyttäen puhtaasti tunnevaltaista sanaa "rakastaa".

Herra kysyi uudelleen, oliko Pietari antautunut ja omistautunut Hänelle. Tälläkään kerralla Pietari ei uskaltanut nousta samalle tasolle. Hän sanoi: *"Minä rakastan sinua."* Sitten äärettömässä armossaan Herra laskeutui Pietarin sanan tasalle. *"Ra-*

kastatko minua?” Pietari ei pitänyt siitä. Mutta vaikka Herran käyttämä alemman tason ilmaisu murehdutti häntä, itse hän silti käytti sitä edelleen vastauksessaan: ”Herra, Sinä tiedät kaikki. Sinä tiedät, että minä rakastan Sinua.”

Edellytys sille, että voi ruokkia karitsoita ja paimentaa lampaita, on rakkaus Herraan. Mutta meidän ei tule unohtaa sitä, että rakkaus, jota Hän haluaa meiltä, on kokosydämistä antautumista ja omistautumista Hänelle.

Toisaalta on syytä muistaa, että Herra ei anna meille mitään palvelustehtävää oman valtakuntansa levittämiseksi, ennen kuin kuultuaan meidänkin suustamme sanat ”Sinä olet minulle rakas”. Vaikka Herra antoi omilleen lähetyskäsken ja tehtävän viedä evankeliumi kaikkeen maailmaan, Hän ei vaadi meiltä mitään ennen kuin Hän saa sillä tavalla rakkaudellaan ja armollaan täyttää meidät, että vastarakkautena lähdemme toteuttamaan Hänen tahtoaan.

Rakkauden lähde

Fariseus Simonin kodissa Pietari oli nähnyt, miten entinen prostituoitu nainen vuodatti rakkauttaan Jeesusta kohtaan pesemällä kyynelillään Jeesuksen jalat ja suutelemalla niitä ja vuodattamalla kallisarvoista hajuvoidetta niille. Pietari oli myös kuulut, miten Jeesus oli sanonut naisesta: ”Hän on saanut paljon anteeksi ja rakastaa siksi paljon”. Pietari tiesi, että aidon rakkauden lähde on anteeksi saanut sydän.

Jo ensimmäisen suuren kalansaaliin saatuaan Pietarikin tiesi olevansa suuri syntinen ja ymmärsi myös Jeesuksen armahtaneen hänet. Siksi ennen Golgatan ristin tietä Pietari useaan otteeseen oli tunnustanut rakkautensa Jeesukseen. Hän oli ilmaissut valmiutensa kulkea Jeesuksen kanssa vankeuteen ja kuolemaan asti. Mutta kaikkein syvimmissä mielessä hän ei ollut vielä tullut tuntemaan syntiensä koko syvyyttä ja totaalista kyvyttömyyttään omien päätöstensä pitämiseen. Vasta kun hän oli kolme kertaa kieltänyt tuntevansa sitä Jeesusta, jota oli väittänyt seuraavansa kuolemaan asti, hän oppi ymmärtämään oman sydämensä pohjattoman pahuuden ja syntisyyden. Hän oli kieltänyt sen, joka rakasti häntä syvimmillä mahdollisella tavalla.

”Ei itku tuska pestä, voi mua vääryydestä” lauletaan eräässä virressä. Jatko kuuluu: ”Sen teet sä yksin Armoisin.” Pietari itki, Jeesus katsoi häneen armollaan ja kantoi Pietarin lankeemuksen rangaistuksen Golgatan ristin kärsimyksissä. Ylösnousemisen jälkeen Jeesus ilmestyi heti samana päivänä Pietarille. En epäile hetkeäkään, että silloin Jeesus kolmeen kertaan lausui jotain seuraavaan tapaan: ”Pietari, saat kaiken anteeksi!” Silloin Pietari pääsi ymmärtämään, että rakkaus ei lähde hänen omasta sydämestään, vaan vuotaa meihin Herran armahtavasta rakkaudesta Golgatan tähden. Pietarin sydämessä alkoi itää aivan uudenlainen rakkaus Jeesusta kohtaan. Mutta nyt hän tiesi myös, että hän ei voi enää itse arvioida omia kykyjään tai rakkautensa suuruutta oikein. Hänelle ei jäänyt nyt enää muuta vaihtoehtoa, kuin jäädä kokonaan Jeesuksen arvioiden varaan: ”Sinä tiedät, Sinä tiedät kaiken... Sinä tiedät, että olet minulle rakas.”

Kun Jeesus kysyi tätä kysymystä kolme kertaa, sinä on myös viesti meille tänään: Herra haluaa kuulla myös meidän suustamme rakkauden tunnustuksen. ”Olet minulle rakas, tiedän kyllä, että oma rakkauteni on kuin kuivunut syksyn lehti, mutta koska Sinä minua Golgatalle asti rakastit, olet minulle rakas.

Henkilökohtainen ohjelma

Puhuttuaan ensin Pietarin tehtävästä maailman laajuisen evankeliumin julistamisen näkökulmasta Herramme antoi Pietarille henkilökohtaisen ohjelman. Hän kertoi, miten Pietari oli nuorena kulkenut omaa tietään. Siinä oli kuvaus siitä, millaista Simonin elämä oli ollut poikana, nuorena ja aikuisena miehenä, ennen kuin hän kohtasi Jeesuksen. Simon oli ollut lujatahtoinen, itsenäinen ja oli kyennyt hoitamaan omat asiansa itse. Jeesus ei suinkaan nuhdellut Pietaria, Hän vain kuvasi menneisyyden tosiasioita.

Sitten Jeesus kertoo, miten toisenlainen Pietarista oli tuleva. Vanhana hän tulisi olemaan aivan eri mies. Hän ei tulisi olemaan enää itsekeskeinen eikä omavoimainen. Hän tulisi ojentamaan kätensä ja toinen tulisi vyöttämään hänet. Lisäksi hänet viettäisiin sinne, mihin hän ei olisi omasta halustaan halunnut kulkea. Kauniilla tavalla Jeesus kertoi, että toisin kuin nuoruudessa Pietarin tie tulisi siitä eteenpäin olemaan ristien tietä. Herra ennusti myös, että Pietari tulisi olemaan uskollinen ristien tielle loppuun asti, aina marttyyriuteen asti. Johannes lisää tässä kohden huomautuksen, joka korostaa Jeesuksen sanojen merkitystä:

"Näin Jeesus ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa."

Huomautuksensa jälkeen Johannes jatkaa Jeesuksen sanoilla:

"Seuraa minua." Sanatarkasti: "Kulje, vaella kanssani!"

Itse keskustelussa sanat tietenkin seurasivat välittömästi sitä, mitä Jeesus oli sanonut Pietarin tavasta kuolla. Jeesus oli antanut tehtävän: *"Ruoki Minun karitsoitani ... kaitse Minun lampaistani ... ruoki Minun lampaistani."* Hän oli osoittanut myös, millä edellytyksellä tuo tehtävä olisi mahdollista toteuttaa. Se edellytti Herralle kokonaisesti antautunutta rakastavaa sydäntä. Voimme lähes kuulla Pietarin sydämen tunnon: "Minusta ei ikinä ole siihen!"

Siihen Herra vastasi osoittamalla, että Hän kyllä tiesi millainen Pietari oli luonteeltaan, mutta nyt kaikki olisi toisin. Hän tulisi seuraamaan Herran antamaa ohjelmaa loppuun asti. Käsky: *"Seuraa minua!"* tulisi muistuttamaan Pietaria siitä, että Herrakin oli kulkenut ristille, mutta myös sen, että Hänen ristinsä johti Hänen ylösnousemukseensa. Niin tulisi olemaan Pietarinkin laita, sillä Herra oli ylösnousemuksensa päivän iltana yläsalissa luvannut:

"Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minäkin lähetän teidät."

Älä sotkeudu sinulle kuulumattomiin

Seuraavassa hetkessä ihmisluonto paljastuu, mutta samalla myös tapa ja valta, jolla Herra käsittelee tilanteen. Pietarin inhimillinen heikkous läikähtää esiin. Hän olisi halunnut saada päättää toisenkin asioista. Johannekseen viitaten hän kysyi Herralta:

"Herra, kuinka sitten tämän käy?"

Nopeasti ja terävästi Herra nuhteli häntä:

"Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne tulemiseeni asti, mitä se sinulle kuuluu?"

"Huolehdi omista asioistasi! Älä sotke oman sydämesi asioita työntämällä nokkasi toisten asioihin." Jälleen tässä yhteydessä Herra toisti:

"Seuraa minua."

"Kulje Minun seurassani, vaella elämäsi ristille asti. Kulje Minun kanssani, niin välttyt sotkeutumasta väärällä tavalla toisten ihmisten elämään."

Jeesuksen salaperäinen ilmaisu synnytti väärinkäsityksiä, jotka Johannes torjuu. Kysymys oli siitä, että Herra käsittelee jokaista omaansa aivan erikseen ja omalla tavallaan ja usein tavalla, jota toiset ihmiset eivät voi ymmärtää ja jota heillä ei ole liioin oikeutta asettaa kyseenalaiseksi. Asia on meille itse kullekin suuri lohdutus.

Tällä tavalla ylösnoussut Herra ilmoitti, millainen Hän on mitä arkisimmissa elämämme tilanteissa samalla liittäen ne siihen maailmanlaajaan tehtävään, jolla Hänen valtakuntansa leviää ennen Hänen paluutaan kirkkaudessa.

Loppusanat

Jälkikirjoituksen loppusanoiksi Johannes korostaa silminnäkijänä kirjoittamansa luotettavuutta ja ihmettelee Herran tekojen ihmeellisyyttä ja niiden loputonta määrää. Herran pelastusteot jatkuvat yhä, kun evankeliumi ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Herrasta siirtää ihmisiä pimeydestä valoon, kuolemasta elämään, Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan. Herran pelastustekoja on viisasta laskea ja ihmetellä samalla ylistäen Hänen ihmeellistä armoaan ja totuuttaan:

"Tämä on se opetuslapsi, joka on todistamassa näistä ja on tämän kirjoittanut. Me tiedämme, että hänen todistuksensa on luotettava. Jeesus teki paljon muutakin. Jos se kirjoitettaisiin kohta kohdalta, luulen, etteivät maailmaan mahtuisi kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa."

Millä tavalla Herran rakkaus vaikutti Kyoozoo Iwain elämässä

Kasvuympäristö

"Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin." (Ef. 2:3)

Synnyin 9.1.1901 Okayaman läänin Maniwan Ochiain kauppalassa. Molemmat vanhempani olivat jo nuorina tulleet uskoon. Sain siksi kasvaa ympäristössä, jota leimasi onnellisen uskon ilmapiiri. Pienestä pitäen kävin myös kirkossa. Mutta minulla ei ollut aitoa uskoa evankeliumiin eikä sydämeni löytänyt siksi tyydytystä, jota sieluni eksyksissä etsi. Neljätoista-vuotiaana kirjoittauin sotilasuralle valmistavaan kouluun ja vuonna 1922 minut nimitettiin luutnantiksi 21 vuoden iässä. Siitä lähtien palvelin armeijassa 25 vuotta aina vuoteen 1946 asti. Olin silloin Japanin hävittyä sodan Kiinan keskiosassa, josta pääsin palaamaan Japaniin ja siirryin siviiliin.

Pelastustani valmistava Herran työ

"Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." (Ap.t. 16:31)

Olin synnynnäisen itsekäs, helposti suuttuva, huolimaton, mutta samalla kärkeä arvostelemaan terävästi muita. Päivittäisessä palveluksessa valitin ja olin tyytymätön. Tammikuussa 1924 pääsin jatkamaan opintoja Tokion jalkaväen teknilliseen opistoon, mutta senkin ajan keskityin enemmän huvituksiin ja laiminlöi opintojani.

Mutta Herra kuuli vanhempieni hartaan rukouksen puolestani ja minulle alkoi tapahtua merkittäviä asioita. Yksi niistä oli se, että eräs entinen huono kaverini tuli uskoon Fuchito Tsuge pastorin johtamana, ja hän vei minut väkisin kirkkoon. Toinen oli se, että Jumalan merkittävästä kaitselmuksesta sain lisävuoden opiston ylemmällä tasolla vuoden 1925 tammikuusta eteenpäin. Opiskeluvuosien välisellä lomalla pääsin osallistumaan uuden vuoden syventymispäiviin ja niiden aikana Jumalan käsittämättömästä armosta sain osakseni pelastuksen.

Pelastuminen

"Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi." (Matt. 9:2)

Niin kuin edellä totesin, pääsin osallistumaan vuoden 1925 uuden vuoden syventymispäiville. Niillä Jumala alkoi tehdä hyvin syvää työtä sydämessäni. Ensiksi Hän osoitti syntini ja sitten tammikuun 2. päivän iltana klo 22 sain tunnustaa Jumalan ja hänen pappinsa (Sooshichi Fujimuran) edessä kaikki aivan lapsuudesta lähtien painaneet omantuntoni taakat, tehdä parannuksen, pyytää armoa ja omistaa anteeksiantamuksen Jeesuksen ristiin turvaten. Hartioitteni kaikki taakat putosivat pois ja sain alkaa uuden elämän. Siitä eteenpäin olen Pyhän Hengen johtamana koko sydämeistäni pyrkinyt kantamaan parannuksen hedelmää elämässäni.

Sitten kirjoitin erittäin pitkän kirjeen eräälle entiselle esimiehelleni, jota olin sydämessäni tuominnut ja käyttäytynyt häntä kohtaan äärimmäisen inhottavasti. Pyysin siinä elämäni pisimmässä maratonkirjeessä anteeksi huonoa käytöstäni. Sen lisäksi lähetin useita muitakin anteeksipyyntö kirjeitä sitä mukaan, kuin Herra puhui minulle. Lisäksi lähetin vaimoni takaisin lapsuudenkotiinsa, koska olin mennyt hänen kanssaan naimisiin kysymättä lupaa armeijalta. (Jumalan armosta divisioonan komentaja antoi luvan avioliitollemme ja saimme myöhemmin Jumala kasvojen edessä palata avioliittoomme.) Askel askeleelta Herra alkoi muuttaa minua, niin että sain vaeltaa valossa. Elämäni varjostanut sumu haihtui kokonaan ja tuosta päivästä elämäni jakaantui selkeästi aikaan ennen pelastusta ja sen jälkeen. Sain alkaa matkan sydän täynnä kiitollisuutta ja ylistystä Herraa kohtaan.

Jumalan antama paraneminen

”Palvele Herraa, Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne.” (2. Moos. 23:25)

Itsekeskeisten, nautintoja tavoittelevien nuoruuden elämäntapojeni, erityisesti juomisen ja ylensyömisen seurauksena sairastin vatsavaivoja, jotka seitsemän vuoden ajan olin joutunut noudattamaan erittäin tarkkaa dieettiä ja jouduin toistuvasti sairaalaan. Lääkärin ja hoitomenetelmien vaihtaminen ei ollut tuonut mitään apua pahaan vatsasairauteeni. Mutta samalla hetkellä kuin pääsin osalliseksi pelastuksesta sairautenikin parani. Aluksi en sitä huomannut, mutta pari viikkoa myöhemmin eräänä aamuna syödessäni miso-soppaa huomasin, että oireet olivat hävinneet eivätkä ne koskaan sen jälkeenkään palanneet. Tajuttuani sen ylistin ja kiitin Jumalaa entistäkin syvemmin.

Siunauksia ja kiirettä

”Sitä varten minä näen vaivaa taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka vaikuttaa minussa voimakkaasti.” (Kol. 1:29)

Kun pääsin osalliseksi pelastuksesta, elämäni muuttui täysin sellaiseksi, että asetin Jumala ensimmäiseksi. Jopa suureksi hämmästyksekseni opiskelu, jota olin ennen inhonnut, muuttui mieluisaksi.

Kun aamulla puoli kuudelta alkavasta aamurukouskokouksesta palasin kotiin ja vaihdoin laukussani olevan Raamatun koulutarvikkeisiin, lähdin opistoon. Sieltä palattuani menin jälleen iltakokoukseen. Päivät olivat tosi kiireisiä, mutta samalla siunattuja.

Kun tämä monella tavalla armorikas vuosi Tokion jalkaväen teknillisessä opistossa päättyi, palasin Kagawan läänin Zentsuujin sotainsinöörijoukko-osastooni. Heti tammikuun alusta sain tehtäväkseni toimia teknisenä opettajana, maaliskuusta siihen lisättiin kadettien opetus-tehtävä, edelleen heinäkuusta uusien alokkaiden opetus ja vielä elokuussa kutsunnoista vastaavan upseerin tehtävät. Kun sain hoidettavakseni neljän miehen tehtävät samalla kertaa, olin äärimmäisen kiireinen. Ennen uskon tuloa minulle ei oikeastaan ollut annettu mitään

vastuita, koska en niitä kunnolla kuitenkaan hoitanut. Tämän kiireen tein työni suurella ilolla muistaen, mistä kalliosta olin louhittu ja mistä kuopasta minut oli nostettu.

Myöhemmin sain tietää, että komppanian päällikkö koetteli minua, koska olin muuttunut aivan toiseksi kuin kaksi vuotta aiemmin. Lisäämällä tehtäviäni yksi toisensa jälkeen hän odotti milloin alkaisin valittaa. Eräänä päivänä komppanian päällikkö hämmästyi, kun näki huoneessani Raamatun ja havaitsi, että sen lähes joka sivulla oli punakynällä tehtyjä alleviivauksia. Sitten hän kysyi: ”Iwai, onko tämä syy siihen, että olet muuttunut?” Kerroin sitten hänelle, miten olin pelastunut. Siitä lähtien hän osoitti minulle syvää luottamusta ja huolenpitoa.

Sotilaspoliisin puhuttelu

”Eikö kahta varpusta myydä yhdellä kuparilantilla? Kuitenkaan yksikään varpusista ei puutoa maahan teidän Isänne sallimatta... Älkää siis pelätkö.” (Matt. 10:29,31)

Kun siis toukokuussa 1928 tapahtuneen Jinanin selkkauksen vuoksi saavuin Quindaon ja Herra johti minut sikäläisen japanilaisen seurakunnan yhteyteen, edellä kuvaamani erittäin kiireisen sotapalveluksen ohella osallistuin joka aamu rukouskokouksiin, sunnuntain jumalanpalveluksiin, illan kotikokouksiin ja joskus jopa iltapäivän naistenpiireihin. Sain nimittäin luvan niihin suvaitsevalta komentajalta, Matahiko Koosawalta, joka oli silloin majuri. Suorittaessani näin palvelua seurakunnassa eräänä päivänä sain kutsun sotilaspoliisin puhuteluun. Saavuttuani minulle esitettiin useita valituskirjeitä, joissa kerrottiin, että olin julistanut evankeliumia sotilaspuvussa. Erityinen syytös oli, että pidin Jumalan palvelua, jonka keskeinen osuus oli evankeliointi, varsinaisena tehtävänäni ja sotapalvelusta sivutyönäni. Joku oli puheestani napannut tämän lauseen ja vaatinut sotilaspoliisia ryhtymään toimiin.

Kun vastasin sotilaspoliisipäällikölle, että olen saarnannut niin kuin minua syytettiin, hän vaati minua vastaisuudessa luopumaan evankeliumin julistamisesta. Vastasin, että uskonnonvapaus merkitsee vapautta julistaa Jumalan sanaa, enkä aio siitä luopua. Silloin sotilaspoliisi suuttui kovasti ja sanoi tiedottavansa sotaministeriöön, että luutnantti Iwai on sopimatonta tehtäväänsä ja hänet tulee erottaa välittömästi.

Näin ollen odotin kovasti, että minut siirrettäisiin reserviin, mutta mitään sellaista ei tapahtunut, päin vastoin minut määrättiin pian kapteenina komppanian päälliköksi, sitten edelleen majurina pataljoonan komentajaksi ja everstiluutnanttina rykmentin komentajaksi. Sain nähdä, että minun asioistani ei päätä sotilaspoliisi, vaikka se ryhtyisi mihin tahansa toimenpiteisiin, vaan Taivaallinen Isäni. Tajusin syvästi, että ilman Herran päätöstä minulle ei tapahtuisi mitään.

Läheinen seurakuntayhteys

”Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.” (1. Joh. 1:3)

Quindaon jakso kesti vuoden ja sen aikana sain kokea hyvin syvää ja sydämellistä yhteyttä uskon veljien ja sisarten kanssa. Saimme maistaa sellaista yhteyttä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen kanssa, että iloamme on vaikea sanoin kuvata. Kun pidimme kotikokouksia, sen päätyttyäkin todistukset jatkuivat toinen toisensa jälkeen iltamyöhään yöhön eikä vain keran tai kahdesti jopa aamuyön kahteen ja kolmeen asti. Se oli aivan taivaallista yhteyttä. Selkkauksen loputtua vierailin puolentoista vuoden kuluttua Quindaossa ja myöhemmin vie-

lä kolmannen kerran. Yhteys silloisiin uskonystäviin on jatkunut jo yli 30 vuotta. Yhteys Herrassa on ihmeellistä ja ihanaa!

Entä Sinä?

Rakastatko Sinä tänään Jeesusta? Jos koet rakkautesi vähäiseksi ja puutteelliseksi, niin tunnusta sekin Herralle ja käy katselemaan Hänen Golgatan rakkautensa suuruutta uudelleen. Jos Jeesusta rakastat, niin tunnusta se ääneen Hänelle. Hän halua antaa tehtävän jokaiselle Häntä rakastavalle. Saat palvella niitä ihmisiä, jotka kuuluvat Hänelle ja saat siten myös seurata Herraa siihen asti, kunnes Hän tulee noutamaan Sinut luokseen kirkkauteen.